

שמן המאור טרייבר, מנחם מנדל אפרים פישל בן דוד עמוד מס 100 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

חלוקה הנעל היינו שציתו הוא פנימיות לצבו אינו נעול
 צמנעול רק יס לו לצ פחות שכול ערלה לצבו וחלוק
 והסליך המנעול (ועיין בחיקון חריסר) לכן נעל ר"ח
 ינחש יעפר ילחמו ששהסליך מנעול הנחש השטון ויס לו
 כחכות אור באלף. והסליך מנעול מושכא דחויא אשר
 הוא עור צעין. כאמור בחקוקים ציה נקודא צהיכלא
 עלה איחמור גן נעול כו' ע"ש וזה אהעציד וס קחומה
 כו' והענין הוא שיש ד' קליפין הסובבים הקדושה ומה
 הוא הכח הד' מלכיות וכל כוחן הוא מוחמה שיש לנו
 מושכא דחויא אשר הם ד' ויכיים שיש צבוק כאמור עור
 ובשר חלציסמ ועלמות וגידין כו' וזה הוא הווס סתימא
 בארבע סטירין. והאדם הקורע המוסכים המונדילים
 צינו לבין קונו ובחכמה פותח שערים סערי לרק. וזה
 הסער לר' אשר הש"י סורה צו הוא גורם המקרנות
 הגאולה לתקן עולם צמלכות שדי וכל בני צס"ר יקראו
 צסמ"ך ודייק ונקרא סמו ציסרל"ל אשר הם ירלו לקרות
 סמו ימלאו אותו ציסרל"ל דייקא כי יסרל"ל הוא אשר
 אין לו צחירה לרע עור כמזכור צדצרי אדמו"ר צד"ק
 כי זה הוא החילוק צין עבד לצן כי עבד יס לו צחירה
 אם רולה להיות עבד או לא. אבל צן אין לו צחירה
 כי סיאמור צן לאציו אייירולה להיות צנך. כך מדריגה
 יעקב נקרא עבד כמ"ס אל חירא עבדי יעקב. אבל
 יסרל"ל הוא מדריגה צן אשר לא יתחלף לעולמים ואין
 חטא צל על ירו כמ"ס יסרל"ל אשר צך אהפאר כי הוא
 אשר קידש כל רמ"ח איצביו וסס"ה גידיו כמ"ס חז"ל
 צחורחו של ר' מאיר ה"י כחוצ כחכות אור באלף אשר
 הכחכה אשר על הכסמה האיר והנריק צצית וצחון
 צלתי לר' לצדו ואין לו צחירה עור כי אין לו ילס"ר כי
 נעשה חירות מילס"ר ח"ס כי יעקב צח"ר לו יס יסרל"ל
 לסגולתו. היינו כי יעקב עדיין מדריגה קטנה ויס לו
 נע"י לכאן ולכאן אך צח"ר לו יס צדריך צחירה אבל
 יסרל"ל לסגולתו ואין לו נע"י ללך אחר ח"ו וס"ל לצחור
 כי כל סגולתו ואהבתו הוא צלתי לר' לצדו. וזהו
 וזכור את צורלך צימי צחרותיך עד אשר לא יצואו
 ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי צהס חפץ
 (קסלה י"צ). היינו סילך ממדריגה למדריגה וצחחילה
 הימים חדיך שיש לו נע"י לכאן ולכאן וזה נקרא ימי
 הצחירה שיש לו נע"י לצחור צטוב ופעמים יס לו נע"י
 לצחור צהיפך ח"ו. לזה אמר סיקסר עלמו צצורה צימי
 צחרותך ציעים שיש לך צחירה וזכור את צורלך חמיד
 אשר הוא עומד לנגדיך כדי שלא חפול ח"ו ללך אחר
 לצחור צרע ח"ו. וצזאת חגיע למדריגה עליונה אשר
 יצטל הצחירה מומך ודרך הרע אין לו דמיון לדרך הטוב
 כמו סאין דמיון לגרף של רעי נגר השמש צטהרתו.
 ולא יתי לך שום נע"י לדרך הרע וחרלס אשר דרך
 הרע הוא עוד מאוס יוחר מגרף של רעי: וס"ס עד

אשר לא יצואו ימי הרעה. ר"ל עד שחגיע למדריגה
 שלא יצוא לך שום חרהור עצירה ח"ו אשר הן נקראין
 ימי הרעה כי כל חרהור עצירה הוא קון מוכא"צ וסילן
 מוחא"ר ס"א קליפה קשה ואין לך ימי הרעה קשה וזה
 אשר הקליפה שוכן צך ורולה ללודך. לכן אמר חס
 חזכור את צורלך צימי צחרותך ככ"ל חגיע למדריגה
 גדולה כ"כ עד אשר לא יצואו ימי הרעה ללודך חותך
 ח"ו וסס"א וכל כת דילי לא תאמר לו. וס"ס והגיעו
 שנים אשר תאמר אין לי צהס חפץ לעשות רע כי
 עעמתי ונופח דצס הקדושה ורספי חס שלהצח הקדושה
 חמיד חיקד צקצרי אשר חס יתן לי ח"ס כל הון ציתו
 צאחצח חבורה והחירה צח אצו לרציו כי חרציקות
 חלקי הוא חעניג האומה חפארת גדולה ועטרת יסועה
 חס"י יס"ס חלקיו עס העוצדים אותו צאחצח מעטה
 ועד עולם חון:

(ס"יך לפרשת כי חסא וסקלים)

כי חסא את ראש צי"י. כי האדם לריך לאחוצ חס"י
 צכל לצבו וצכל נפשו וצכל מה שהוא חצי לו
 מואוד יאחצ להקצ"ה עור יוחר כסאחז"ל וכל מעשיו
 יהיו רק לעשות כ"ר לצורה יח"ס דכסס סאין עולה על
 המחצת שלמעט חלל סולח נקיס ונופח צי"ג נפח כד'
 סיה"י עהור לגמרי מכל ס"ג כך ח"א לעלות על רלון
 מחצו העליון עצודת המע"ט והמולות חלל מן המוצח
 סצמנעשים העהורים מכל ס"ג כמ"ס דהע"ה לרופה
 חמרחך וואוד ועצדיך אהצה. כי כמו חזחז והכסף
 לריכין ללירוף שלא יח"י כסף מעורב צסגיס וצדילים.
 כך העצודה האמיתית לריכה להיות לרופה הרצה ועיד
 יוחר ויוחר הרצה מן הכסף והזחצ. סיה"י עצודה סוך
 והטהור לשמו יח". אך לזו העצודה לא יוכלין לצוא
 רק הקדושים אשר מוסרים נפסם על קדושח סמו יח"ס
 כי מי שלא נחדצק עמו יח"ס צאחצח האמיתית לא יוכל
 להגיע לעצודה הגדולה הזה. חמסס חוחצי ד' צאחצח
 המוסרים נפסם על קדושחו וקרצחו וסמח לצס צזה
 להראות חמונח אהצחס לפניו יח"ס לעשות לו כ"ר כמו
 סס"ס דוד ועצדיך אהצה. וכל אדם לריך לראות להגיע
 לזו המדריגה וזה נקרא כסיאחצ ראש כי מנשח ראשו
 למעלה רק לעשות כ"ר לפני הדר כצודו. והלדיק
 הדור מחמה גודל קדושחו יכול להציאס לזו המדריגה ("

הג"ה

ח"ס כי חסא כו' כי חנשא
 ראשס ככ"ל. יצואו למדריג'
 סכל ח' יווקוד נפשו לר'
 צחסככלו צרומוחח חס"י
 וצספילות עלמו. ואשר
 לא עוצ עשה עד הכה
 כי לח"ס כזה כדמה חמיד
 סאינו יולא כלל וחוא

גרוע

שמן המאור טרייבר, מנחם מנדל אפרים פישל בן דוד עמוד מס 102 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה